

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ตำหนิตัวเอง

พระณเร่ก็ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ จิตตภาวนาเป็นสำคัญ รากแก้วของพระพุทธานุศาสนาคือจิตตภาวนา พระพุทธเจ้าตรัสรู้ด้วยการภาวนา เป็นศาสดาของโลกด้วยการภาวนา พระสงฆ์ที่เป็น สงฆ์ สรรณ คจฺฉามิ ของพวกเราเกิดขึ้นด้วยการภาวนา ไม่ได้เกิดขึ้นด้วยกินแล้วนอน กอนแล้วนิน ติดเสื่อติดหมอนตลอดเวลา ผมก็ไม่ค่อยมีเวลาที่จะแนะนำสั่งสอนหมู่เพื่อน หรือประชุมพระสงฆ์นี้ก็ไม่มีเวลาเลย ทั้งวันๆ หมดไปๆ แยกโน้นแยกนี้ แจกโน้นแจกนี้ เลยไม่พอ เพราะฉะนั้นจึงขอให้ทุกๆ ท่านตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติ

สติเป็นสำคัญ ดุจจิต ความเคลื่อนไหวจะออกจากจิตนั้นแหละ ท่านว่า อวิชชาปจฺจุยา อวิชชาหนุ่นให้คิด ความคิดนี้สำคัญมาก ถ้าสติครอบงำแล้วความคิดจะไม่เกิด ความคิดไม่เกิดกิเลสก็ไม่เกิดไม่ออก ต่อไปก็สร้างความสงบขึ้นมาได้ด้วยจิตตภาวนา โดยมีสติเป็นเครื่องควบคุม สติเป็นสำคัญตั้งให้ดี ใครทำหน้าที่การงานอะไรสติให้ติดแนบๆ อยู่ในนั้นจะไม่เสียประโยชน์ไปเป็นระยะๆ ทำอะไรเพลินนั้นๆ เสียไปทั้งนั้นแหละ ถ้าสติติดแนบอยู่กับตัวแล้วจะไม่เสียไม่ผล

ทำหน้าที่การงานข้อวัตรปฏิบัติการพร้อมเพรียงกันก็ดีอยู่แล้ว แต่พระฝรั่งรู้สึกว่าเป็น เต้น การทำข้อวัตรปฏิบัติปิดกวาดเช็ดถูที่นั่นที่นี่ ในห้องในตำหนักที่ไหนซอกแซกซิกแซก แม้ที่สุดที่ล้างถ้วยล้างจานที่พวกนี้กินแล้วมันไปทิ้งเกลื่อนมันไม่ล้าง พระฝรั่งต้องไปดูแลตลอด เราดูแล้วสะดุดใจๆ มันเป็นอย่างนี้พวกนี้มันมาเห็นแก่กินกันหรือ ไปทิ้งไว้นั้นไม่เห็นล้างให้ดิบให้ดีบ้าง พระฝรั่งท่านมาเที่ยวเก็บเที่ยวล้าง พระฝรั่งองค์หนุ่มๆ นั้นนะ เก่งมากนะองค์นี้ เราดูทุกเวลา เดินไปที่ไหนมีแต่เที่ยวดูทุกสิ่งทุกอย่าง ตาต้องสอดส่องแทรกไม่งั้นไม่เห็นความบกพร่อง นี่มันบกพร่องทั่วๆ ไปนะ ให้ต่างคนต่างปฏิบัติหน้าที่ของตน

ที่ล้างถ้วยล้างจานล้างให้ดีเสียก่อนค่อยกลับไปบ้าน พวกที่มานี้ขนถ้วยจานลงไปล้าง ล้างให้ดี อย่าทำแหละๆ หละๆ หละๆ หละๆ หละๆ ดูไม่ได้เป็นเรื่องของกิเลส ความต่ำทราม เข้าไปเหยียบตรงไหนแหลกตรงนั้น ถ้าธรรมเข้าไปแทรกตรงไหนสะอาด สะอ้านนำดูน่าชม พระให้ตั้งใจภาวนา สติเป็นสำคัญ อยู่ที่ไหนอย่าเพลินสติ สตินี้เป็นสำคัญมาก นั้นแหละคือความเพียรอยู่ที่สตินะ จะเดินจงกรมวันยังค่ำก็ตามถ้าเพลินสติไม่ความหมายอะไร ถ้าสติติดแนบอยู่กับตัวอยู่ที่ไหนเป็นความเพียรตลอด จำให้ดีขึ้น

สติเป็นเครื่องควบคุมกิเลสทั้งหลายไม่ให้เกิด นอกนั้นควบคุมไม่อยู่ ถ้าสติควบคุมแล้ว อยู่ อยู่ ดิตไปไม่ได้ถ้าสติดี ให้พากันตั้งอกตั้งปฏิบัติพระเรา

ผมก็ไม่เคยไปแตะไปต้องนะความเพียรของพระ ไม่ให้ออกมายุ่งเหยิงวุ่นวาย กับงานนอกๆ ซึ่งเป็นงานหยาบ ให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยความพากเพียร การอ่านก็ได้ อ่านพอแล้ว เทศน์ก็ฟังแล้วในเทป ไม่ทราบว่่าที่พันที่หมื่นม้วนนะที่เราเทศน์ สอนโลกมากมายก่ายกอง ไปเปิดฟังที่ตรงไหนก็เป็นธรรมสดๆ ร้อนๆ ที่ตรงนั้น กิเลสสดๆ ร้อนๆ อยู่ภายในใจฉันใด ธรรมเครื่องแก้กิเลสอ่านเข้าไปชิมซาบเข้าไปแก้กันไปชะล้างกันไปอยู่ในนั้น เป็นปัจจุบันด้วยกัน ให้พากันตั้งอกตั้งใจนะการภาวนา ผมยิ่งแก่มาแล้ว งานก็ยิ่งมาก ที่จะแยกมาหาพระนี่ลำบากมากอยู่ แต่ประชุมหรืออบรมศึกษาพระแต่ละครั้งๆ นี่หนักมาก เพราะโลกเอาไปกินหมด งานเราเลยโลกเอาไปกินหมดๆ วันหนึ่งๆ ไม่มีเวลา

ความพร้อมเพรียงสามัคคีนั้นดีอยู่แล้ว ให้พากันทำให้คงเส้นคงวาหนาแน่น แล้วสติติดแนบอยู่กับข้อวัตรปฏิบัติทุกอย่างอย่าให้เปลว สติเป็นสำคัญ ถ้าสติเปลวเสีย อย่างเดียวจะเดินจงกรมเอาลิบขามาเดินมันก็ได้ไม่ได้เรื่องได้ราว หมาสี่ขาวิ่งสู้มันได้เมื่อไร แต่มันไม่เป็นท่า เพราะมันไม่มีสติ เห็นไหมไอ้ขอดนั้น ตอนเช้ามันวิ่งปีบมันไปไหนไม่รู้ละหายเงียบๆ สี่ขาไปด้วยกันหมด ไม่มีขาไหนค้างอยู่ในกรงเลย ไอ้ขอด ไปด้วยกันทั้งสี่ขา ไอ้หมึกก็เข้าไปในครวก็ไปด้วยกันทั้งสี่ขา ไม่เห็นว่ามันมีความเพียร มันไปหากิน มันเคยได้กินที่ไหนมันก็ไป หมามันเคยได้กินที่ไหนมันก็ไปแอบกินเท่านั้นเอง

หน้าที่การงานอย่างอื่นสำหรับวัดนี้เราพยายามที่สุด ไม่ให้เข้ามาทำลายความพากเพียรของพระ ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ การประกอบความเพียรเพื่อแก้กิเลสอาสวะนี้เป็นสำคัญมาก พระพุทธเจ้าถือนี้เป็นหลักของศาสนาและเป็นศาสนา คือจิตตภาวนา คนผู้มีจิตตภาวนาในใจไปที่ไหนสง่างาม สง่างามอยู่ภายในใจนั้นแหละ ข้างนอกจะประดับประดาตกแต่งขนาดมันก็เลวเหมือนส้วมเหมือนถ่านนั้นแหละ ไม่ได้เหมือนธรรม อย่างที่ผ้าท่านปะๆ ชุนๆ เห็นไหมนั่นนั่งอยู่นั่น นั่นละข้างในท่านสง่างามเป็นอย่างนั้นนะ ข้างนอกประดับประดาตกแต่ง โอ้ย ไปที่ไหนตกแต่งเป็นบ้ากันเลย นี่ละกิเลสมันชอบขบ มันชอบตกแต่ง แต่ความสกปรกไม่มีอะไรเกินกิเลส

กิเลสตัวสกปรกที่สุดจึงต้องได้ชะได้ล้างตลอดเวลา ทำความสะอาด มนุษย์ไปอยู่ที่ไหนต้องได้ทำความสะอาดที่นั่น ต้องเช็ดต้องถู เสื้อผ้าที่นุ่งห่มใช้สอยนี้เหมือนกัน ต้องซักต้องฟอก ที่บ้านที่เรือนที่นอนหมอนมุ้งไปที่ไหนต้องได้ชำระสะสางอยู่ตลอดเวลา คือตัวคนเป็นตัวสกปรก ไปที่ไหนมันสกปรกทั้งนั้นต้องได้ชะได้ล้างติดตามกันไปเลย ให้ชำระจิตนี้ เอาให้ดีนะ

พวกที่เข้ามาอยู่ในครัวก็เหมือนกัน อย่ามาเพ่นๆ ฟ่านๆ นะ เราวางพอแล้ว ออกเราจะแตกแล้ว เราก็ไม่เคยรับ ในครัวมาได้ยังไงไม่รู้ เป็นต้นเหตุจากมารดา มากี่เลยยั่วเย้าๆ มาทะเลาะเบาะแว้งกัดกันเหมือนหมาที่อาจมีอยู่ในนั้น เราไม่ได้แค้นใจนัก เพราะเรื่องของกิเลสต้องเป็นเรื่องวิชาหมากัดกัน อย่างน้อยก็แสบๆ ใส่กัน มากกว่านั้นก็กัดกัน มันไม่เอาวิชาธรรมมาอวดกันนะ ถ้าเอาวิชาธรรมมาอวดกันแล้วมองดูที่ไหน กิริยามารยาทสวยงาม ความอดความทนเก็บความรู้สึกไว้ได้ดีคือนักธรรมะนักภavana ถ้าไม่ใช่ภavanaแล้วปากก็เก่ง ปากเปราะๆ ปากบอน หาแต่เรื่องคนอื่นมาพูดมาคุย มาไม้ เอาของวิเศษวิโสจากการนิทานกาเลผู้อื่นมาใช้ ใช้ไม่ได้นะพวกนี้

เรื่องธรรมแล้วไม่ต้องเอาเรื่องของตัวเองและกันมาพูด มันอยู่ในตัวนี้ก็เต็มตัวทุกคนๆ ชำระสิ่งที่มีอยู่ด้วยกันภายในตัวของเราเองแล้วเรื่องก็สงบเอง ไม่ได้ต้องตำหนิติเตียนซึ่งกันและกัน ขอให้ตำหนิตัวเองให้ดีเถอะนะ คนเรามันไม่ได้ดูตัวเองตำหนิตัวเอง แก่ไขตัวเอง มันถึงกระจายออกไปข้างนอก ไปที่ไหนคนนั้นไม่ดีคนนี้ไม่ดี ตัวเราคือตัว สัวมัตถานตัวสกปรกไม่ดูนะ ให้ดูบ้างสัวมัตถานใหญ่มันอยู่ตัวของเรานี้แหละ เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*